

KOMZine

nieuwsbrief van Stichting kom Leren

Jaargang 2, nummer 1, oktober 2014

In deze uitgave o.a.

HVO

p 3

iL Sympatico

p 5

Even voorstellen

p 6 + 8

HD Identificatietraining

p 9

Voorwoord nieuwsbrief

Meedogenloze sorteermachine

Dit was de titel van een column in de Volkskrant naar aanleiding van een ingezonden brief van een lezer. Het onderwijs dat gezien wordt als een sorteermachine, daar moet je toch niet aan denken, zou je zo zeggen. Maar als ik terugdenk aan mijn eigen jeugd was de lagere school waar ik op zat wel degelijk een nadrukkelijke sorteermachine. Er werd niet eens geheimzinnig over gedaan. De kinderen die uit een bepaalde laag van de bevolking kwamen – alleen maar jongens in mijn klas! - zaten links en gingen naar de HBS. De andere rij ging naar de LTS, ITO, LHNO. Hoge cijfers waren daarbij wel van belang, maar de sociale klasse speelde, als ik er zo op terugkijk een grotere rol.

De keuze werd overigens niet gemaakt door het kind en zijn of haar ouders, maar door het hoofd der school. Die bepaalde in zijn eentje jouw verdere schoolcarrière en daarmee je toekomstige loopbaan.

Hoe vormde het hoofd der school zijn oordeel over mij en mijn klasgenoten? Niet alleen door de opleiding en het beroep van mijn ouders daarin mee te nemen, maar ook door zijn subjectieve blik op mij. Simpel gezegd: beviel mijn persoontje hem wel of niet? Er zaten namelijk kinderen in mijn klas die zeker goed konden leren, maar toch in die andere rij zaten. Iets dat ik destijds als vreemd vond.

En hoe gaat dat in het huidige onderwijs? Ik denk dat we inmiddels veel bijgeleerd hebben. We zijn in elk geval stukken objectiever geworden, dat staat vast. Desondanks is die subjectieve blik op onze kinderen gebleven. Gaan we uit van de talenten van een kind of gaan we uit van wat een kind niet kan en kent. In hoeverre zijn we ons bewust van onze subjectieve kijk? En zijn we in staat om die gekleurde bril af te zetten en eerlijk te kijken naar wat een kind kan? We zijn ons er niet altijd van bewust, maar het is naar het

kind toe wel zo rechtvaardig om die subjectiviteitsmodus uit te zetten. Stimuleer kinderen, enthousiasmeer ze, haal het goede in elk kind naar boven en het resultaat is dat kinderen zich binnen hun eigen mogelijkheden ontwikkelen als een speer. Het is geweldig om daar als leerkracht, begeleider, onderwijsondersteuner en ouder getuige van te mogen zijn. En het is nog geweldiger als kinderen vervolgens daar terecht komen waar ze horen in plaats van waar wij denken dat ze horen...

Rob Beaumont,
Voorzitter College van Bestuur
Stichting kom Leren

Nieuwsbrief van Stichting kom Leren
Jaargang 2, nummer 1, oktober 2014

Stichting kom Leren
Oranjeplein 201
6224 KV Maastricht
tel: 043 4100300

info@kom-leren.nl
www.kom-leren.nl

IN DEZE UITGAVE : Voorwoord nieuwsbrief p 2 | HVO p 3 | iL Sympatico p 5
Even voorstellen p 6 | Nieuws uit de GMR p 7 | Bereikbaarheid personeelszaken p 7 | Kort Nieuws p 7 | Even voorstellen p 8 | Wist je dat... p 9 | Identificatietraining Human Dynamics p 9

COLOFON : Eindredactie Hélène Severens-Knops | Tekstbijdragen Rob Beaumont
Antoinne Beijers Judith Close Veroniek Gevers Johan Linckens Joyce Moesman
Hélène Severens-Knops Ontwerp/lay-out/techniek NovuSign.nl - Maastricht

HVO

"laten zien wat je denkt, wilt en voelt en ook luisteren naar wat de ander bedoelt"

Nieuwsgierig als ik ben, was ik al een tijdje geïnteresseerd in het GVO en HVO onderwijs dat op sommige van onze openbare scholen wordt aangeboden. Ik had een vaag idee wat ik me erbij voor moest stellen, maar als kind van de generatie die nog opgroeide met godsdienstlessen en schoolmissen, moet ik bekennen dat ik bij Humanistisch Vormingsonderwijs vooral associaties had met de VPRO en het Humanistisch gedachtengoed. En daarmee zat ik niet eens zo ver ernaast!

Als je op de website van het Godsdienstig en Humanistisch Vormingsonderwijs (GVO/HVO) kijkt, lees je het volgende:

"GVO en HVO is bedoeld voor kinderen op openbare scholen in Nederland en wordt alleen op verzoek van de ouders aan hun kinderen gegeven. Doelstelling van het GVO/HVO is om kinderen al op jonge leeftijd te leren respect te hebben voor andere geloven, levensovertuigingen en culturen. De lessen moeten helpen kinderen om hun eigen kijk op het leven te ontwikkelen. Kinderen moeten oog krijgen voor de betekenis die het geloof voor mensen kan hebben. En daarnaast is het belangrijk dat kinderen respect hebben voor mensen die anders in het leven staan dan zij zelf."

Het zijn woorden die Krista Mulders (38)

uit het hart gegrepen zijn. Krista verzorgt op OBS De Spiegel en OBS De Regenboog HVO (geen GVO) lessen aan leerlingen van groep 3 tot en met 8. Omdat openbaar onderwijs open staat voor iedereen, ongeacht welke achtergrond, geloof of levensovertuiging kinderen hebben, heeft het de wettelijke opdracht om aandacht te geven aan de pluriforme waarden in de Nederlandse samenleving. Deze opdracht omvat ook het kennisgebied 'geestelijke stromingen' waaraan ook door het bijzonder onderwijs aandacht moet worden besteed.

Krista is niet in dienst van de school of het schoolbestuur maar zij is verbonden aan de Stichting HVO Primair, die ook inhoudelijk verantwoordelijk is voor de lessen. De school moet alleen de nodige faciliteiten ter beschikking stellen zodat de lessen gegeven kunnen worden als ouders daarom vragen. De lessen zijn dus alleen bedoeld voor de leerlingen die zich hiervoor opgeven.

Krista is dolenthousiast over haar werk. Als voormalig groepsleerkracht vindt ze de afwisseling die haar baan als HVO leerkracht haar biedt geweldig. Haar lessen zijn voornamelijk ingegeven door de actualiteit en door thema's die de kinderen zelf aandragen. "Het maakt nogal wat uit of je een onderwerp met groep 3 aansnijdt of met groep 8," vertelt Krista, "de belevingswereld van deze groepen ligt mijlenver uit elkaar, maar het lukt toch elke keer weer om kinderen te bereiken op een manier die hen aanspreekt."

| Lees verder op pagina 4 >>

>> Vervolg van pagina 3 | HVO |

Op een doorsnee donderdagmiddag ben ik daar op OBS De Regenboog getuige van. Het onderwerp deze middag is, innavalg van de Kinderboekweek die op dat moment aan de gang is, "feest" in de meest brede zin van het woord. Groep drie heeft de opdracht gekregen een feest te verzinnen voor zichzelf en daar een tekening van te maken. Samira (7) zit in groep 3 en maakt een verjaardagstekening compleet met grabbelton, slingers en taart. Ze vindt de lessen van juf Krista heel leuk. *"We mogen altijd tekeningen maken en ze leest ook vaak voor."*

Krista brengt duidelijk structuur aan in haar les, waarbij de kinderen meer dan genoeg ruimte hebben voor hun eigen inbreng. Dat die duidelijke structuur soms nodig is, blijkt ook later als groep 4 binnenkomt. Ondanks dat er een aantal kinderen bij is dat hun hakken in het zand zet, weet Krista toch iedereen te betrekken bij het onderwerp en na een minuut of tien is iedereen ingespannen bezig.

Julian (8) vindt het onderwerp "feest" een goede keuze. *"We mogen altijd veel vertellen. En feestjes zijn gewoon heel erg gezellig."* Tijdens het tekenen stelt Krista een paar prikkelende vragen.

"Je wordt uitgenodigd voor een kinderfeestje. Maar je vindt dat kindje eigenlijk helemaal niet zo aardig. Wat doe je?"

De kinderen steken hun mening niet onder stoelen of banken. Clara vindt dat je het niet kunt maken om niet te gaan, terwijl Mick ervoor kiest om alleen een tekening af te gaan geven en vervolgens weer te vertrekken. Voor anderen werpt de vraag toch een behoorlijk dilemma op. Aan de ene kant vinden sommigen dat je een uitnodiging niet zomaar naast je neer kunt leggen en aan de andere kant zijn er ook kinderen die vinden dat *"je niet hoeft te gaan naar iemand met wie je nooit speelt"*.

Blijft de discussie in groep 4 nog een beetje aan de oppervlakte, dat verandert als groep 8 zich meldt. Het is duidelijk dat groep 8-ers graag praten over dit soort heikele thema's. De vraag die voorligt - *"Je bent bij iemand thuis en ze vieren daar op dat moment juist een feest dat jij niet kent. Wat doe je?"* - levert veel gespreksstof op. Zo vindt de een het ongepast om daar onuitgenodigd bij te blijven en heeft de ander daar geen problemen mee. Wel wil iedereen graag weten welk feest er nou precies gevierd wordt.

En die nieuwsgierigheid is nou juist hetgeen Krista wil aanwakkeren bij haar leerlingen. Reflectie en je verplaatsen in de ander speelt in de HVO lessen een grote rol, dat is me wel duidelijk geworden tijdens mijn middagje HVO. Op mijn vraag waarom er niet op elke openbare school HVO wordt gegeven, antwoordt Krista dat dat in het zuiden aan twee dingen ligt: enerzijds is er nog het katholieke verleden dat een rol speelt en anderzijds is er de onbekendheid met het bestaan van HVO. Als ouders eenmaal weten wat het HVO inhoudt, zijn ze meestal heel enthousiast en als ze ook nog horen dat de lessen niet ten koste van de reguliere lessen gaan, willen ze graag dat hun kinderen deelnemen. *"Maar op dit moment zijn er maar drie HVO docenten beschikbaar in de regio,"* tempert Krista al te hoge verwachtingen dat elke school HVO zou moeten aanbieden. *"Met zijn drieën zijn we aanspreekpunt voor de hele provincie, dus het is fysiek onmogelijk om op elke openbare school HVO te geven. Al zou dat natuurlijk wel geweldig zijn!"*, voegt ze eraan toe.

Hélène Knops

*Noot

Uit een in 2007 in opdracht van het ministerie van OCW uitgevoerd onderzoek blijkt dat GVO en/of HVO op 56% van de openbare basisscholen wordt aangeboden en dat op 30% van de openbare basisscholen vraag bestaat naar GVO en/of HVO, terwijl het niet wordt aangeboden.

iL Sympatico

Bij zijn collega's op het advocatenkantoor stond hij bekend als Il Sympatico. Toegegeven, het was een beetje kinderachtig van ons om hem achter zijn rug om zo te noemen, maar hij vroeg erom, vonden wij.

Hij dankte zijn bijnaam aan zijn arrogante houding, zijn snobistische instelling en zijn manier van communiceren met ondergeschikten. Dat laatste mocht niet eens als 'communiceren' betiteld worden. Hij blafte bevelen en een compliment maken deed hij alleen op de meest cynische manier die je je voor kunt stellen.

Zelden had iemand hem kunnen betrappen op een *bad-hair-day* en zonder maatpak en glanzend gepoetste schoenen ging hij de deur niet uit. De baas van het kantoor was zijn grote voorbeeld en als die er niet was, nam hij ongevraagd de rol van grote baas over. Hoewel hij als stagiair de rotklusjes kreeg toebedeeld en nachtenlang dossiers zat door te spitten en pleitnota's voorbereidde, mocht hij zelden met de eer gaan strijken. Als zijn kantoorgenoten op vrijdag naar de kroeg gingen, ging hij nooit mee. Ondanks dat hij de meeste uren op kantoor doorbracht van iedereen, was hij de grootste onbekende. Zijn air en zijn afstandelijke blik nodigden niet bepaald uit om hem eens gezellig aan de tand te gaan voelen over zijn jeugd en zijn liefhebberijen. Het enige dat hij zich weleens liet ontvallen, was dat hij een moeder had in de buurt van Rotterdam en dat hij haar in de weekends altijd opzocht.

Toen het tijd was om zijn stageperiode af te sluiten en hij officieel beëdigd ging worden, maakten wij na drie jaar eindelijk kennis met zijn thuisfront. Zijn moeder deed – zonder dat haar zoon dat wist – een boekje open over hem. Ze was een tengerere, fragiele vrouw die glom van trots tijdens de plechtigheid. Ze bleek alleenstaande moeder te zijn geweest en had – naast de zorg over nog twee kinderen – 2 banen gehad om haar zoon te kunnen laten studeren. Ze had er nooit aan getwijfeld dat hij ooit advocaat zou worden, al was de weg die hij ging niet bepaald gemakkelijk. Hij was via het VMBO, het MBO en het HBO doorgestroomd naar de universiteit. Koppig en eigenwijs hadden zijn moeder en hij alle schooladviezen in de wind geslagen, met maar één doel voor ogen: hij moest en zou slagen als advocaat. Terwijl zijn moeder haar verhaal deed, werd het gaandeweg duidelijk dat haar zoon letterlijk en figuurlijk had moeten vechten voor zijn plekje. In zijn vroegste jeugd geslagen door zijn vader, gepest op school en tegengewerkt door leraren had hij een pantser om zich heen ontwikkeld waar maar weinigen doorheen kwamen. De enige die dat wel lukte, was het gehandicapte meisje van een jaar of vijftien dat voorin de zaal zat en dat de hele ceremonie verstoorde door heel hard: "Yes!" te roepen toen haar broer zijn papertje overhandigde kreeg.

Wij hebben hem daarna nooit meer smalend Il Sympatico genoemd.

Hélène Knops

Even voorstellen

Nieuwe beleidsmedewerker Personeelszaken

Veroniek Gevers

Veroniek Gevers

Vanaf dit schooljaar kom ik het team op het Bestuursbureau versterken. In het bijzonder het subteam personeelszaken, waar ik nauw ga samenwerken met Iris Smeets-Lahey en Helna Meertens.

In de afgelopen weken heb ik al een eerste indruk mogen krijgen van de stichting kom Leren. Een dynamische organisatie die volop in beweging is! Wat me meteen opviel was de passie waarmee de mensen die ik heb ontmoet hun werk doen, en de energie die daarmee door de organisatie rondzingt. Dat hoort uiteraard bij datgene waaraan de stichting zijn bestaansrecht ontleent: onderwijs en opvoeding aan jong kinderen. Dat onderdeel is niet helemaal nieuw voor mij. Ik heb mijn werkervaring grotendeels opgedaan bij MIK Kinderopvang. Het primaire proces richt zich daar op gedeeltelijk dezelfde doelgroep, zij het met een andere missie. Het takenpakket van een personeelsmedewerker is me daardoor ook niet vreemd.

Maar het zijn vooral de verschillen die maken dat ik tijd nodig zal hebben om me in te werken in de wereld van het basisonderwijs. De sectorspecifieke kennis die relevant is voor het uitoefenen van mijn functie (en meer!) is omvangrijk, complex en voortdurend in ontwikkeling, waardoor ik niet van vandaag op morgen een onderbouwde mening kan formuleren of een antwoord op alle vragen heb. Voorlopig stel ik nog de meeste vragen.

... Tot dusver heb ik hiervoor alle begrip gekregen, en dat voelt als een aangenaam "Welkom"!

Wat mijn persoonlijk leven betreft maak ik deel uit van een gezin dat bestaat uit 5 personen. Ikzelf, mijn man en 3 jongens in de leeftijd van 17, 13 en 10 jaar. Als ouder ben ik bekend met de stichting kom Leren omdat mijn jongste zoon nu nog leerling is van de OBS Binnenstad.

Een mooie uitspraak van 'Loesje', die nu boven mijn werkplek hangt en daarmee een uitgangspunt vormt in mijn werk bij de stichting kom Leren:

Nieuws uit de GMR

De leden van de GMR zijn begin september het nieuw schooljaar gestart met een benen-op-tafel-sessie in hotel van der Valk te Maastricht. Het doel van deze bijeenkomst in een wat informelere setting elkaar beter te leren kennen en ons plannen/onderwerpen/streven voor komende tijd te bespreken. Het werd een zinvolle en vruchtbare bijeenkomst.

Daarna is de volledige GMR tijdens een reguliere vergadering bijeengekomen. Hierbij werden 2 nieuwe leden welkom geheten:

- **namens de oudergelding Lou Debeij** - Lou is een "oude bekende" want hij nam al eerder zitting in o.a. de VGMR. Verder is hij vader van 4 kinderen en daardoor verbonden aan OBS de Perroen.
- **namens de personeelsgeleding Rick Roelofs** - Rick is leerkracht en ICT-er op Basisschool de Tangram te Eijsden.

We wensen beiden veel succes en plezier binnen de GMR.

Via de website van de stichting zijn de laatste notulen van de GMR steeds in te zien. Op 18 november a.s. zal weer een gezamenlijke avond plaatsvinden, georganiseerd door de GMR met alle MR-en van de stichting. De scholen ontvangen hiervoor een aparte uitnodiging.

Antoinne Beijers, voorzitter GMR

Bereikbaarheid personeelszaken

Er hebben ons signalen bereikt dat er mogelijk behoefte is aan een 'spreekuur', waar personeelsleden van de Stichting terecht kunnen met hun vragen over personeelsaangelegenheden.

Hierbij nodigen we diegene bij wie die behoefte leeft uit, dat via een mailtje of telefoontje kenbaar te maken, zodat we een indicatie krijgen hoeveel mensen dat betreft.

Personeelszaken is, op uitzonderingen na, iedere dag bereikbaar volgens het onderstaande bezettingsschema:

Maandag	Helna de hele dag, Veroniek in de ochtend
Dinsdag	Helna, Veroniek en Iris de hele dag
Woensdag	Helna de hele dag, Veroniek in de ochtend
Donderdag	Veroniek de hele dag; Iris t/m oktober de middag, vanaf november de ochtend
Vrijdag	Iris de hele dag

Contact-gegevens

E-mail	Helna	h.meertens@kom-leren.nl
	Iris	i.lahey@kom-leren.nl
	Veroniek	v.gevers@kom-leren.nl

Telefoon 043 - 41 00 300

Kort Nieuws

Personele mutaties

Uit dienst

Jos Smeets
Willemien Fiddelers
Mat Koch
Rens Doijen
Paul Rikers
Meki Pattiwae
Math van Berg
Jean Kok

School

Maurice Rose
Elkerlijc
De Perroen
Martinus
Fons Olterdissen
De Poort
Elkerlijc
vervangerspool

Verder hebben we ook afscheid genomen van het gehele team van Het Palet, dat sinds 1 augustus onderdeel uitmaakt van de stichting Mosa Lira.

Allemaal hartelijk dank voor jullie inzet en betrokkenheid. We wensen iedereen alle goeds voor de toekomst toe!

Horen, Zien en Speak Up!

Het thema van de Week tegen het Pesten voor 2014 die 22 september 2014 begon, was **Horen, Zien en Speak Up!** Met deze week werd iedereen, ouders, scholen en leerlingen, opgeroepen om oren en ogen open te zetten voor pestsignalen én om het pesten bespreekbaar te maken. Het was een mooi moment om aandacht te besteden aan pesten en een start te maken met de vorming van een positief schoolklimaat. Op basisschool Maurice Rose in Wijlre werd de week op 22 september geopend met het toneelstuk "Assepester". Het stuk werd opgevoerd door een aantal leerkrachten en het werd bekeken door alle leerlingen van groep 1 tot en met 8.

Dringende oproep

Een dringende oproep van de afdeling personeelszaken: iedereen die een vraag heeft inzake salaris, werktijd-factor, ouderschapsverlof of anderszins, wordt verzocht deze vraag eerst op het bestuursbureau neer te leggen bij Iris Smeets, Veroniek Gevers of Helna Meertens. Dus **NIET** rechtstreeks bellen met Vizyr, tenzij men je op het bestuursbureau uitdrukkelijk adviseert om dat wel te doen. Iedere vraag aan Vizyr kost namelijk geld en het antwoord is meestal ook door onze personeels-medewerkers te geven.

Nieuw bestuursnummer

Ons nieuwe bestuursnummer is **42669**. Dit nummer is ook van toepassing bij de aanvragen vakbondscontributie die voor eind november ingediend moeten zijn.

Even voorstellen

lid CvB stelt zich eindelijk aan jullie voor...

Johan Linckens

Johan Linckens

Eindelijk heb ik dan toch de stoute schoenen aange-trokken en besloten dat het tijd werd om mezelf in het personeelsbulletin aan jullie voor te stellen. Voor zover dat nog nodig mocht zijn...

Ik groeide op als oudste zoon in een gezin met nog twee broers en een zus. Ons leven werd tot de jaren 1968 grotendeels bepaald door de staatsmijnen. Mijn vader was een ondergronds mijnwerker en ook ik, zo bleek later, was voorbestemd om naar “de koel” te gaan. Uiteraard ging ik eerst naar de bewaar-school en daarna naar de Lagere school, allebei gelegen in de onmiddellijke nabijheid van ons huis. Aan het einde van mijn lagere school uitte ik de wens om naar de HBS (de Hogere Burgerschool) te mogen gaan. Dat paste echter niet bij het maatschappelijke etiket dat op ons gezin was geplakt. Het hoofd der school vond eerder dat de OVS (de ondergrondse vakschool) een betere toekomst voor mij zou kunnen inhouden.

“ Jong dan kinste mit d'r pap noa d'r koel fitse!” was zijn belangrijkste motivatie

Mijn vader, een creatieve geest die ook graag had gestudeerd, was het niet met hem eens en meldde mij aan bij de ULO. In die periode werden de mijnen gesloten en heerste er grote werkloosheid. Gelukkig had mijn vader na een zware tijd van omscholing een goede baan verworven en ook mijn moeder werkte, toen nog geheel tegen de maatschappelijke norm in, al buitenshuis. Na het afronden van mijn ULO-opleiding vonden mijn ouders dat ik het onderwijs in de Oostelijke Mijnstreek vaarwel moest zeggen. Zij vonden het opleidingsniveau en het onderwijsklimaat in Sittard beter bij mij passen. Alhoewel het een heel eind fietsen was, heb ik uiteindelijk 5 jaren in Sittard gestudeerd. Wat hadden mijn ouders het (weer!) bij het rechte eind! Ik voelde me als een vis in het water op het Serviam-college en rondde ook in Sittard de Pedagogische Academie af. Het geluk was met me, want ik had vrijwel direct een baan. En daarna volgden de uitdagingen elkaar in een rap tempo op.

Zou het anders zijn gelopen als ik niet in opstand was gekomen?

Zou het anders zijn gelopen als mijn vader mijn behoefte aan verder leren niet had aangevoeld?

Zou het anders zijn gelopen als mijn beide ouders geen hogere verwachtingen van mij hadden gekoesterd en aan het onderwijs dat daarbij hoorde?

Waarom vertel ik dit stukje uit mijn levensloop? Omdat het illustratief is voor een van mijn belangrijkste drijfveren om in het onderwijs te gaan en er te willen blijven werken. Van ieder kind moeten we hoge verwachtingen koesteren. Want ieder kind heeft recht om ongeacht afkomst, geloof of ras, de eigen talenten tot bloei te laten komen! Aan ons de mooie taak om dat kind te begeleiden en te laten groeien in de eerste fase van zijn of haar leven.

Toen ik drie jaar geleden het eerste onderzoeksrapport van ene professor Paul Jungbluth las, was dat voor mij een feest der herkenning. Ik zou het heel bijzonder vinden als mijn verhaal zou uitnodigen tot een inhoudelijke dialoog over de inhoud en conclusies van het recentelijk in 2014 uitgebrachte nieuwe rapport “Eindopbrengsten van het basisonderwijs in Zuid Limburg”. Als extra prikkel tot discussie voeg ik hier nog een klein citaat uit de Volkskrant toe dat over het genoemde onderzoek gaat:

“Niet de kleur van de school is bepalend voor de prestaties van leerlingen, maar eerder de verwachtingen die de leraar van die leerlingen heeft....”

Wist je dat...

er een bovenschoolse werkgroep PR Imago & Communicatie in onze Stichting actief is?

Onze werkgroep heeft de afgelopen jaren hard gewerkt aan onderwerpen als: 'waar staat je school op het gebied van PR?', 'waar zou je met je school naar toe willen, waar het om externe gerichtheid, partnership, communicatie en interne kwaliteit gaat?'...

toe gedaan middels ontmoetingen in de bovenschoolse kring.

'Gastvrijheid in elke school van kom Leren' is onze ambitie voor dit schooljaar.

Onze werkgroep wil dit doen door elk team van de Stichting te bezoeken en te inspireren op het gebied van gastvrijheid. Het gaat allereerst om bewustwording en vervolgens om de vertaling ervan in gedrag...

Doel hiervan is uiteraard:

- Tevreden gasten die graag de school blijven bezoeken omdat zij zich gezien en gehoord voelen
- Positief imago met een positief effect op het leerlingenaantal...

Wij willen graag dat iedereen hier zijn steentje aan bij blijft dragen en bedanken jullie hartelijk voor het zien, horen en aandacht geven aan onze gasten!

Namens de werkgroepleden
Rob Beaumont, Roel Scholten
Hélène Severens, Anique Duijzings
Joyce Moesman

Een hartelijke groet!

Identificatietrainingen Human Dynamics

Dit schooljaar hebben de collega's van de 3-cluster (Mheer, St. Geertruid en Noorbeek) het spits afgebeten. Zij zijn in de derde schoolweek al gestart met de tweedaagse HD identificatietraining. Een reactie van Sabine de Groot, één van de deelnemers:

"Met alle collega's van het driecollege (Noorbeek, Mheer en Sint Geertruid) volgden wij de Human Dynamics 2 daagse identificatietraining.

- Een leren van, met en over elkaar
- Inzicht krijgen in jezelf maar ook in de ander
- Het ontdekken van de kracht van de verschillen
- Eye-openers en een feest der herkenning en erkenning
- Inzicht in hoe wij van elkaar verschillen en hoe we de verschillen goed kunnen gebruiken om samen verder te gaan op deze reis van ontdekking en ontwikkeling."

Ook was er de mogelijkheid om via een open inschrijving vanuit de scholingsgids deel te nemen aan een aparte tweedaagse HD identificatietraining. Hier hebben mensen vanuit allerlei geledingen aan meegedaan: Een aantal leerkrachten, de mensen van de interkomschil, MR-ouders, personeelsmedewerker en LIO-ers. Een heel gevarieerde samenstelling dus. We hebben er met z'n allen twee bijzondere dagen van gemaakt. Er heerste een veilige, open sfeer waarin veel werd geleerd over jezelf, alsook over de ander.

Woorden die na afloop werden teruggegeven over de training: **Bewustwording, begrip, inspirerend, interessant, leerzaam, veel.**

Al met al zijn er voor de herfstvakantie alweer de nodige mensen ondergedompeld in het HD gedachtengoed. In november starten we met een nieuwe ronde van het ambassadeurstraject, inmiddels de 3e lichter (zie ook scholingsgids). Vanuit de 2 tweedaagse zijn er nog een aantal nieuwe deelnemers bijgekomen. We zijn er dan ook heel blij mee en trots op dat we gaan starten met zo'n 20 nieuwe ambassadeurs!

Namens de HD practitioners
Judith Close